

In the name of Allah, the compassionate, the merciful
به نام خداوند بخشنده مهربان

NoorolAmin

Нимнигоҳе ба мудирият

Сафармурод Ҳусейн

МУНДАРИҶА

Сарсухан.....	7
1. Мафҳуми мудирият.....	9
2. Мудирият илм аст ё ҳунар?	10
3. Таърихи мудирият.....	11
4. Мудирият дар асрҳои миёна	12
5. Мактабҳои мудирият	13
5.1. Мактаби классикии мудирият.....	13
5.2. Мактаби неоклассикии мудирият ё робитаҳои инсонӣ ...	15
5.3. Назарияи систем.....	17
5.4. Мактаби иқтисо (ситуатсионӣ).....	17
5.5. Назарияи нақшҳои мудирӣ	18
6. Дараҷаҳои мудирият.....	21
7. Мафҳуми созмон.....	22
8. Тақсимои созмон.....	23
9. Усули мудирият	26
9.1. Барномарезӣ, Planning	30
9.2. Созмондихӣ, Organizing.....	31
9.3. Роҳбарӣ, Leadership.....	32
9.4. Назорат, Controlling	33
10. Мудирияти захираҳои инсонӣ.....	34
11. Мудирияти рафтори созмонӣ	35
12. Мудирияти фарҳанги созмонӣ	36
13. Мудирияти стратегӣ.....	37
13.1. Стратегия, Strategy	37
13.2. Барномарезии стратегӣ, Strategic planning.....	38
13.3. Мудирияти стратегӣ, Strategic management	40
Ҷамъбандӣ	43
Адабиёт.....	45

Сарсухан

Илми мудирият (Менеҷмент) аз панҷ рукн (сутун)и: “усул (принсипҳо)и мудирият, мудирияти манобе (захираҳо)и инсонӣ, мудирияти рафтори созмонӣ, мудирияти фарҳанги созмонӣ ва мудирияти роҳбурдӣ (стратегӣ)” иборат мебошад. Рукни аввалини он (усули мудирият) ба таври хусусӣ аз вазифаҳои мудирон (менеҷерон) баҳс мекунад, ки ба он принсипҳо ва ё усули мудирият мегӯянд.

Дар ин китоб дар бораи мафҳуми мудирият, таърихчаи мудирият, мактабҳои мудирият, аркони мудирият ва баҳсҳои марбут ба созмон ва ғайра ишора мешавад.

Дар ин китоб аз адабиёти илми мудирият, ки ба забонҳои тоҷикӣ, форсӣ, русӣ, англисӣ ва арабӣ навишта шудааст баҳра бурда шудааст.

Вожагони калидӣ

Мудирият: фароянди барномарезӣ, созмондихӣ, роҳнамоӣ ва кантроли созмон бо истифода аз захираҳои инсонӣ чӣхати таҳаққуқи ҳадафҳои

амалкарди созмон аст. (Баруманд, 1385 с: 43)

Асл: як назарияи асосӣ ки барномае ва ё як низом бар асоси он аст. Қонуни, ки тарзи корҳоро тавзеҳ дода ва ё як нерӯи табиӣ дар ҷаҳонро тавзеҳ медиҳад. Як назария ва ё қонуни асосӣ ки ба тавзеҳ ва ё кантроли инки чигуна чизе иттифоқ меафтад ва ё кор мекунад, мепардозад. (Муродӣ ва Кумиён, 1392 с: 53).

Усул: ҷамъи асл ба маънои реша ва пояи ҳар чизе, ки ҳамеша собит ҳастанд.

Усули мудирият: ҳамон вазифаҳои аслии ки ҳамеша мудирон анҷом медиҳанд.

Барномарезӣ: фароянди ҳадафгузорӣ ва таъйини он чи ки барои муҳаққақ шудани онҳо бояд анҷом шавад, аст.

Созмондиҳӣ: фароянди ба ӯҳда гирифтани вазифаҳо, тахсис додани манбаъҳо ва тартиб додани ҷаъолиятҳои ҳамоҳанг дар иҷрои барномаҳо. Фароянди ҷамъ кардани дигарон ва дигар манбаъҳо дар анҷоми вазифаҳои, ки ба таҳаққуқ бахшидани ҳадафи муштарақ поён бахшад.

Роҳбарӣ: иборат аст аз тавоноии ҳидояти инсонҳо дар ҷиҳат ва масире, ки ҳадашон наметавонанд ба роҳати ва муваффақият онро пеш баранд ва ба ҳадафу мақсадашон бирасанд.

Кантрол: фароянди санҷиши амалкард ва ба даст овардани натиҷаҳои матлуб ва мавриди писанд. (Баруманд, 1385 с: 15-53).